

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 45C/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120393872
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Juríková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:6120393872.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, sudkyňou Mgr. Marianou Juríkovou, v právnej veci žalobcu: Milan Muráň - MONTKONT, IČO: 30 201 977, so sídlom Vyšné Kamence 925, 013 05 Belá, proti žalovanému: X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. XXX, zastúpený spoločnosťou AK JUDr. Miriam Podhradská, s.r.o., IČO: 50 157 892, so sídlom Ambra Pietra 10645/17, 036 01 Martin, v spore o zaplatenie 950,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 680,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % ročne od 19.06.2013 do zaplatenia.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 43,16 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 28.09.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia 950,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 950,- eur od 08.05.2013 do 12.11.2013, s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 950,- eur od 13.11.2013 do 10.06.2014, s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 950,- eur od 11.06.2014 do 09.09.2014, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 950,- eur od 10.09.2014 do 08.12.2015, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 950,- eur od 09.12.2015 do 15.03.2016, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 950,- eur od 16.03.2016 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 57,- eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe uzatvorenej Zmluvy o prenájme osobného automobilu zo dňa 28.02.2011 mal žalovaný od žalobcu v užívaní predmet nájmu: osobné motorové vozidlo Toyota Corolla, EČ: K.-XXXDP, rok výroby 2004, stav tachometra pri odovzdaní vozidla do užívania: 231 865 km, stav tachometra pri vrátení vozidla: 241 986 km. Cena prenájmu uvedeného vozidla bola dohodnutá vo výške 0,166,- eur za každý najazdený kilometer. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú od 28.02.2011 do 06.03.2011, pričom na základe písomnej Dohody zmluvných strán bola nájomná zmluva ukončená až ku dňu 18.06.2013. Osobné motorové vozidlo bolo vrátené s poškodenou prevodovkou. Po skončení doby nájmu žalovaný uhradil žalobcovi dňa 18.06.2013 časť z ceny za prenájom predmetného motorového vozidla (nájom) vo výške 1 000,- eur (na základe uzatvorenej Zmluvy o prenájme osobného automobilu zo dňa 28.02.2011 a Dohody o skončení nájomného vzťahu zo dňa 18.06.2013) a časť z ceny za opravu prevodovky na tomto vozidle vo výške 130,- eur, a to z celkovej výšky za prenájom predmetného motorového vozidla (nájom) 1 680,- eur (za 10 121 žalovaným najazdených kilometrov osobným motorovým vozidlom Toyota Corolla) + z celkovej ceny za opravu prevodovky na tomto

vozidle vo výške 400,- eur (z dôvodu žalovaným spôsobenej škody na tejto prevodovke). Úhradou časti záväzku žalovaným zároveň došlo k uznaniu tohto záväzku žalovaného v celej vyššie špecifikovanej výške (1 680,- eur za prenájom + 400,- eur cena za opravu prevodovky, ktorej poškodenie spôsobil žalovaný). Napriek viacerým urgenciám žalovaný do dnešného dňa neuhradil zvyšnú časť z ceny za prenájom predmetného motorového vozidla vo výške 680,- eur a zvyšnú časť z ceny za opravu prevodovky na tomto vozidle vo výške 270,- eur; spolu teda ku dňu podania žaloby žalovaný neuhradil žalobcovi celkovú sumu vo výške 950,- eur, Tým, že sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, žalobcovi patrí aj zákonný úrok z omeškania pre občianskoprávne vzťahy v príslušnej percentuálnej výške ročne z dlžnej sumy. Žalobca žalovaného v písomnej forme na základe Predžalobnej výzvy zo dňa 20.06.2019 predžalobne vyzval na úhradu splatnej sumy (dlžnej sumy) vo výške 950,- eur s príslušenstvom, a to v termíne najneskôr do 15.07.2019. Žalovaný doteraz žalobcovi neuhradil svoje splatné záväzky.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel a vydal platobný rozkaz sp.zn. 12Up/1892/2020 zo dňa 14.12.2020. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor. V podanom odpore uviedol, že žalovaný nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalobca v postavení dodávateľa v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba uzatvorili zmluvu o prenájme osobného automobilu Toyota Corolla, na základe ktorej žalovaný užíval predmetné motorové vozidlo. Išlo o krátkodobý prenájom na čas, kým vlastné vozidlo žalovaného bolo v oprave. Žalovaný používal prenajaté vozidlo niekoľko mesiacov a po oprave svojho vozidla prenajatú Toyotu vrátil prenajímateľovi. Počas obdobia prenájmu sa na prenajatom vozidle pokazila prevodovka, o čom bol žalobca ako prenajímateľ bezodkladne oboznámený. Žalobca prevzal vozidlo od žalovaného na účel opravy prevodovky a následne bolo opravené vozidlo vrátené do užívania žalovanému. Vzhľadom na skutočnosť, že poškodenie prevodovky vyplývalo z veku vozidla a nevzniklo zavinením žalovaného, opravu vykonal žalobca na svoje náklady. Náklady na opravu boli podľa vyjadrenia žalobcu vo výške 400,- eur. Následne však žalobca požiadal žalovaného o náhradu polovice vynaložených nákladov na opravu z dôvodu, že poškodenie nastalo počas užívania žalovaným. Žalovaný teda uhradil žalobcovi 200,- eur za poškodenú prevodovku, aby mohol vozidlo užívať aj naďalej, pretože ho súrne potreboval. Žalovaný užíval vozidlo dokopy približne dva až tri mesiace. Asi po týždni odvtedy, ako sa mu vrátilo z opravy vlastné vozidlo, prišiel žalobca spolu so svojím synom prevziať prenajaté vozidlo od žalovaného. Pri odovzdaní vozidla zároveň žalovaný uhradil žalobcovi 1000,- eur za prenájom vozidla, čím považoval vzájomné vzťahy za vysporiadané. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalobcu, že žalovaný užíval vozidlo od roku 2011 až do roku 2013 a to bez toho, aby žalobcu oboznámil s predĺžením doby nájmu. Počas doby prenájmu spolu žalovaný a žalobca telefonicky ako aj osobne komunikovali, boli dohodnutí na nájme počas celej doby, ako bolo vlastné vozidlo žalovaného v oprave, čo bolo približne dva až tri mesiace, pričom počas tejto doby bolo prenajaté vozidlo asi týždeň u žalobcu, keď bola pokazená prevodovka. Skutočnosť, že vozidlo žalovaný užíval oveľa kratšiu dobu, než žalobcom tvrdené dva roky, je zrejmá aj z najazdených kilometrov. Pri odovzdaní vozidla žalovanému bol stav tachometra 231 865 km, pričom pri vrátení bol stav 241.986 km, t.j. žalovaný najazdil 10.121 km. Za žalobcom tvrdené dva roky užívania vozidla je takéto číslo neprimerane nízke, vzhľadom na fakt, že žalovaný na aute intenzívne jazdil a za dva roky by najazdil omnoho viac kilometrov. O tom, že žalovaný sa so žalobcom dohodli na užívaní vozidla dlhšie ako jeden týždeň, svedčí aj fakt, že si žalobca neuplatňuje ani neuplatňoval penále vo výške 15 eur za každý začatý deň od dátumu konca zmluvy o prenájme motorového vozidla, ako to je stanovené v zmluve o prenájme. Ďalej žalobca poprel pravosť dokumentu Dohoda o skončení nájomného vzťahu, ktorú predložil žalobca a žiadal, aby žalovaný predložil originál predmetného dokumentu. Podľa názoru žalovaného, dokument, ktorý žalobcovi podpisoval, neobsahoval žiadne rukou dopísané sumy, ktoré by mal byť žalobcovi dlžný. Podľa žalovaného boli tieto sumy dodatočne dopísané žalobcom. Rovnako uvedené dátumy podľa žalovaného nezodpovedajú skutočnosti. Ak by malo byť pravdivé tvrdenie žalobcu, že užíval jeho vozidlo bez oprávnenia viac ako dva roky, bolo by nanajvýš nezvyčajné, že počas celej tej doby žalobca nežiadal vrátenie vozidla ani uhradenie nájomného a ani penále. Žalobca si uplatňuje voči žalovanému aj nárok na náhradu nákladov vynaložených na opravu prevodovky na prenajatom vozidle. Podľa žalovaného poškodenie prevodovky vyplývalo z jej opotrebovania, a nie z nesprávneho používania žalovaným. Žalovaný poukázal na § 664 Občianskeho zákonníka s tým, že uvedené náklady na opravu má znášať žalobca ako prenajímateľ vozidla a nemá nárok ich náhradu požadovať od žalovaného. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu, že ho viackrát vyzýval na vrátenie vozidla a rovnako aj, že ho viackrát vyzýval na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný poukázal na to, že žalobca uplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný vzniesol námietku premlčania, namietal záver žalobcu, že úhradou časti záväzku uznal záväzok voči žalobcovi v celej výške (1.680,- eur + 400,- eur). Úhrada

nájomného žalovaným nemôže byť považovaná za uznanie záväzku. Poukázal na § 558 a § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že pre platné uznanie dlhu podľa ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka by bolo nevyhnutné, aby žalovaný písomne uznal svoj určitý dlh do dôvodu aj výšky a zároveň vyhlásil, že svoj dlh zaplatí. Takéto písomné vyhlásenie však žalovaný voči žalobcovi neurobil. Žalovaný považoval dohodu o skončení nájomného vzťahu za doklad o protokolárnom odovzdaní vozidla bez toho, aby ho k čomukoľvek ďalšiemu vo vzťahu k žalobcovi zaväzoval. Podstata premlčania spočíva v tom, že ak sa určité právo po zákonom stanovenú dobu nevykonáva alebo sa v priebehu premlčacej doby neuplatní na súde, nemôže už byť po jej uplynutí veriteľovi priznané (ak sa dlžník premlčania dovoľá). Hrozba premlčania má veriteľa stimulovať k tomu, aby svoje nároky uplatnil včas. Jeho funkciou je však tiež predchádzať dôkaznej núdzi a prispievať k právnej istote. Je pochopiteľné, že po takmer desiatich rokoch si už ani jedna zo sporových strán nemôže podrobne pamätať skutkové okolnosti. Rovnako takú dlhú dobu žalovaný ani neuchováva dokumentáciu súvisiacu s právnymi vzťahmi, do ktorých vstupuje, a to o to skôr v tomto prípade, keď zmluvný vzťah so žalobcom považoval za vybavený.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu uviedol, že tvrdenia žalovaného v podanom odpore sa nezakladajú na pravde.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

6. Na pojednávaní konanom dňa 14.11.2022 žalobca a právny zástupca žalovaného zotrvali na svojich písomných vyjadreniach.

7. Súd vykonal dokazovanie v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, a to tak, že sa oboznámil s listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise a vypočul žalobcu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

8. Zo Zmluvy o prenájme osobného motorového vozidla zo dňa 28.02.2011 súd zistil, že žalobca ako prenajímateľ prenajal žalovanému osobné motorové vozidlo TOYOTA Corolla, ŠPZ: K.-XXXDP, stav tachometra vozidla pri zapožičaní vozidla bol 231 865 km. Cena za prenájom vozidla bola stanovená podľa najazdených km, a to vo výške 0,166 eur/km s tým, že sumu za prenájom motorového vozidla vyplatí nájomca po uplynutí doby dohody o prenájme motorového vozidla. Po uplynutí doby dohody o prenájme motorového vozidla bol nájomca povinný vrátiť motorové vozidlo najneskôr v deň konca platnosti dohody. Nájomca bol povinný nahlásiť predĺženie zmluvy o prenájme motorového vozidla najneskôr v deň konca platnosti dohody o prenájme motorového vozidla. Podľa zmluvy, ak nájomca neohlásil predĺženie zmluvy o prenájme motorového vozidla, bol povinný zaplatiť penále vo výške 15,- eur za každý začatý deň od dátumu konca zmluvy o prenájme motorového vozidla. Podľa zmluvy platnosť dohody o prenájme motorového vozidla končila dňa 06.03.2011.

9. Z Dohody o skončení nájomného vzťahu uzatvorenej dňa 18.06.2013 vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným. V dohode je priamo uvedené: „Zmluvou o prenájme osobného automobilu zo dňa 28.02.2011 bolo nájomcovi prenajaté do užívania motorové vozidlo Toyota Corolla ev. č. K.-XXXDP, rok výroby 2004, výrobné číslo karosérie: O. prenechal so stavom tachometra pri odovzdaní 241 986 km. Dohodnutá cena za prenájom 0,166 EUR/km + DPH. Dole podpísaný nájomca Vladimír Nemček automobil nevrátil do dátumu ukončenia zmluvy ktorá končila 6. 3. 2011 ani nenahlásil predĺženie zmluvy a na následné výzvy o vrátení vozidla nereagoval. Automobil bol odobratý až pri osobnej návšteve prenajímateľa Milana Muráňa u nájomcu, kde sa zistila poškodená prevodovka. Zmluvné strany zo zmluvy o prenájme osobného automobilu zo dňa 28.02.2011 ev. č. K.-XXXDP Milan Muráň-MM MONTKONT a Vladimír Nemček sa dohodli, že nájomný vzťah z tejto zmluvy rušia ku dňu 18.06.2013.“ Ďalej bolo v predmetnej dohode uvedené ohľadne stavu vozidla pri vrátení, že pri preberaní automobilu sa zistilo, že má poškodenú prevodovku s tým, že cena opravy prevodovky je v hodnote 400,- eur. V spodnej časti dohody bolo uvedené, že do dňa 18.06.2013 bola zaplatená záloha 1.000,- eur, pričom suma/číslo 1.000 bolo do prázdneho predtlačeneho/vybodkovaného riadku pred vytlačeníu menu Eur dopísané ručne. Pod tým sa nachádzala kolónka/riadok dlžná suma, kde do prázdneho vybodkovaného miesta bola ručne dopísaná suma 1.680 eur + DPH. V tom istom riadku sa nachádzalo miesto pre podpis, pod ktorým bolo predtlačené meno žalovaného, pričom tento riadok obsahoval podpis žalovaného. Následne posledný riadok dohody obsahoval predtlačené meno prenajímateľa a nájomcu, nad ktorými sa nachádzali podpisy žalobcu (pečiatka a podpis) a žalovaného. Predmetná dohoda tiež obsahovala rukou dopísané údaje v rozsahu „10 121 x 0,166“, „270 EUR - PREVODOVKA“ a „ZOSTÁVA DOPLATIŤ

950 EUR + DPH“ bez toho, aby v predmetnej dohode bolo vopred predtlačené miesto na doplnenie uvedených údajov.

10. Predžalobnou výzvou zo dňa 20.06.2018 žalobca vyzval žalovaného, aby uhradil sumu vo výške 950,- eur s úrokom z omeškania najneskôr do 15.07.2019.

11. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o prenájme osobného automobilu (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 663 OZ, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

15. Podľa § 664 OZ, prenajímateľ je povinný prenechať prenajatú vec nájomcovi v stave spôsobilom na dohodnuté užívanie, alebo ak sa spôsob užívania nedohodol, obvyklé užívanie, a v tomto stave ju na svoje náklady udržiavať.

16. Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

17. Podľa § 110 ods. 1 OZ, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

18. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Súd konštatuje, že zmluva o nájme dopravného prostriedku je upravená v § 630 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), podľa ktorého ustanovenia zmluvou o nájme dopravného prostriedku sa prenajímateľ zaväzuje prenechať nájomcovi dopravný prostriedok na dočasné užívanie a nájomca sa zaväzuje zaplatiť odplatu (nájom). Zmluva o nájme dopravného prostriedku je relatívnym obchodom, keďže ustanoveniami Obchodného zákonníka sa spravuje len v tom prípade, ak je uzavretá medzi podnikateľmi a ak pri jej vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týka podnikateľskej činnosti účastníkov. Ak zmluva o nájme dopravného prostriedku nie je uzavretá medzi podnikateľmi, použijú sa na vzťah zmluvných strán ustanovenia Občianskeho zákonníka o nájomnej zmluve. Uvedené riešenie zodpovedá tomu, že nájom dopravného prostriedku je pravidelným prvkom nielen vzťahov, ktoré vznikajú v rámci podnikania, ale aj vzťahov vznikajúcich v rámci uspokojovania osobných potrieb spotrebiteľov.

20. V posudzovanej veci nebol sporný spotrebiteľský charakter prejednávanej veci, keď žalobca pri uzatváraní zmluvy o prenájme osobného automobilu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (predmet podnikania - prenájom motorových vozidiel, deň vzniku oprávnenia 28.12.1994) a žalovaný do zmluvného vzťahu nevstupoval v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného dôvodu na predmetný právny vzťah dopadala právna úprava nájomnej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, t.j. § 663 a nasl. OZ. V posudzovanej veci rovnako nebolo sporné, že zmluvné strany platne uzavreli Zmluvu o nájme osobného motorového vozidla, ktorej predmetom bol záväzok prenajímateľa/žalobcu prenechať individuálne určenú vec (osobný automobil TOYOTA COROLLA, ev. č. K.-XXXDP) do užívania nájomcovi/žalovanému za určené nájomné (0,166 eur/km) na stanovenú dobu (do 06.03.2011), pričom zmluva počítala aj s jej predĺžením a to buď aktívnym konaním nájomcu (nahlásením predĺženia zmluvy najneskôr v deň konca platnosti dohody o prenájme

motorového vozidla), resp. používaním motorového vozidla aj po uplynutí dojednanej doby za absencie ohlásenia predĺženia nájomnej zmluvy nájomcom, pričom v tomto prípade bol nájomca povinný platiť penále vo výške 15 eur za každý začatý deň od dátumu konca zmluvy o prenájme motorového vozidla. Medzi stranami sporu nebol sporný ani stav tachometra motorového vozidla, ktoré bolo predmetom nájmu v čase jeho zapožičania: 231 865 km, ako ani stav jeho tachometra pri jeho vrátení: 241 986 km.

21. Žalobca v konaní predložil fotokópiu Dohody o skončení nájomného vzťahu zo dňa 18.06.2013, obsah ktorej dohody žalovaný poprel a žiadal, aby žalobca predložil jej originál. Podľa názoru žalovaného, dokument, ktorý žalobcovi podpisoval, neobsahoval žiadne rukou dopísané sumy, ktoré by mal byť žalobcovi dlžný. Podľa žalovaného boli tieto sumy dodatočne dopísané žalobcom. Rovnako uvedené dátumy podľa žalovaného nezodpovedajú skutočnosti. Súd konštatuje, že žalobca na pojednávaní konanom dňa 14.11.2022 predložil originál spornej dohody. Právna zástupkyňa na pojednávaní na otázku súdu, kedy došlo k skončeniu nájomného vzťahu, uviedla, že žalovaný mal predmetné motorové vozidlo v nájme iba v roku 2011, že auto odovzdával pri podpise dohody o skončení nájomného vzťahu, avšak obsah tejto dohody si už nepamätal, nakoľko si jej písomné vyhotovenie neponechal, žalovaný však popieral, že by v danej dohode boli rukou dopísané ďalšie údaje ohľadne prevodovky a to, že mu zostáva doplatiť 950,- eur + DPH. Po oboznámení s obsahom originálu Dohody o skončení nájomného vzťahu zo dňa 18.06.2013 na pojednávaní (jej prečítaním súdom, pričom jej obsah doslovne zodpovedá žalobcom predloženej fotokópii na č.l. 7 spisu, originál prílohou obálka č.l. 74 spisu) právna zástupkyňa uviedla, že naďalej popierajú pravosť predmetnej dohody s tým, že uviedla, že je možné, že podpis na predmetnej dohode je naozaj žalovaného, zotrvala však na tom, že dopisované údaje boli dopísané žalobcom dodatočne s odôvodnením, že žalovaný celú dlžnú sumu, ktorú mal zaplatiť za nájom zaplatil ihneď. Na otázku súdu, v akej výške bola dlžná suma, právna zástupkyňa uviedla, že to bolo asi 1.200,- eur, pričom žalovaný si už nepamätal, či išlo o 1.200,- eur za nájom alebo 1.000,- eur za nájom a 200,- eur za poškodenú prevodovku.

22. V súvislosti s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou súd považuje za potrebné uviesť, že navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

23. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pokiaľ strana určitú skutočnosť tvrdí, táto sa považuje za preukázanú v dôsledku uplatnenia fikcie jej nespornosti (§ 151 ods. 1 CSP), alebo ju strana preukáže príslušným dôkazom (§ 185 a nasl. CSP).

24. Spôsob a rozsah prejednávania sporu je determinovaný petitom žaloby a skutkovými tvrdeniami sporových strán. Len na základe takýchto tvrdení môže prebiehať dokazovanie a len v tomto rozsahu súd umožňuje stranám sporu prezentovať argumenty. Úlohou všeobecného súdu je korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/240/2011, 6Co/135/2014, 6Co/165/2014). Inak povedané, žalobca či žalovaný nemôže bez predchádzajúceho tvrdenia viesť dokazovanie spôsobom smerujúcim k objasneniu skutočností, ktoré doposiaľ neboli nijako prezentované. Ak sporová strana neponúkne súdu žiadne tvrdenie, ale toto sa snaží nahradiť dôkazom, ide postup, ktorý aktuálne

procesná úprava nepripúšťa (§ 132 ods. 2 CSP), čím sa zvyšuje zodpovednosť strany sporu za logickú a konštruktívnu argumentáciu, a to najmä v situácii, ak túto prezentuje advokát.

25. Sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania. Znamená to, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje (za zákonom ustanovených podmienok) procesno-právne účinky. Absencia procesno-právnych účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania, sú prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany (§ 149 CSP). Z normatívneho hľadiska má koncentrácia konania za následok osobitné procesno-právne sankcie (v podobe neúčinnosti procesného úkonu strany sporu) za to, že strana sporu porušila procesnú povinnosť riadneho vedenia sporu (procesná diligencia). Povinnosť riadneho vedenia sporu je všeobecne vyjadrená v článku 8 Základných princípov CSP tak, že strany sporu sú povinné vykonať prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany v súlade s princípom hospodárnosti. Procesné úkony nesmú viesť k prieťahom v konaní (článok 5 Základných princípov CSP). Účelom a zmyslom koncentrácie konania je prispieť k rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Zásada koncentrácie konania sa uplatňuje v dvoch podobách, a to ako koncentrácia vhodná (§ 153 CSP - sudcovská koncentrácia konania) a koncentrácia nutná (§ 154 CSP - zákonná koncentrácia konania). Sudcovská koncentrácia konania je v dispozičnej právomoci súdu. Zákonná koncentrácia konania je pre súd a strany sporu obligatórna.

26. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Napr. nie je žiadateľné, aby strana sporu predkladala skutkové tvrdenia alebo dôkazné návrhy až na pojednávaní, čo by mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na vytýčenie ďalšieho pojednávania. Nemožno však vylúčiť, že predloženie skutkového tvrdenia alebo dôkazného návrhu až na pojednávaní je v konkrétnom prípade dôvodné, napr. ak je bezprostrednou reakciou na nové skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Včasnosť predloženia prostriedkov procesného úkonu a prostriedkov procesnej obrany vyhodnotí v okolnostiach konkrétneho prípadu súd a je ponechané na jeho úvahe, či prípadné omeškanie procesného úkonu ospravedlní alebo či prijme procesnú sankciu, ktorá spočíva v tom, že súd na procesný úkon neprihliadne, a tým mu neprizná procesné účinky.

27. Predloženie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktoré nie je včasné, je definované v § 153 ods. 1 druhá veta CSP. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Toto pravidlo je legis generalis. Neaplikuje sa, ak osobitná právna úprava poskytuje strane sporu lehotu na vykonanie určitého procesného úkonu. O tom, či súd omeškaný procesný úkon strany ospravedlní alebo nie, nevydáva procesné uznesenie. V odôvodnení rozsudku vo veci samej však vysvetlí, že na procesný úkon strany neprihliadol a z akých dôvodov.

28. Zavedenie nového inštitútu koncentrácie konania do procesnej úpravy bolo odrazom potreby urýchlenia vybavovania sporovej agendy, ktorá bola v minulosti mnohokrát zdržiavaná opakovanými a postupnými procesnými návrhmi strán, hoci tieto mohli byť realizované v počiatočných fázach konania. Daná taktika žalobcu či žalovaného vytvárala priestor pre viacnásobné odročovanie pojednávania, produkovanie ďalších a ďalších dôkazov a vzniku mnohých reštančných vecí, ktoré pri rešpektovaní princípu hospodárnosti konania mohli byť ukončené v podstatne kratšom čase. Konceptia Civilného sporového poriadku zvýšila v tejto súvislosti zodpovednosť strany sporu za uplatňovanie jej práv a vytvára tak tlak na dodržiavanie určených lehôt. Dôsledné použitie koncentračnej zásady je namieste predovšetkým v prípadoch zastúpenia sporových strán advokátmi, ktorí sú ako vysokokvalifikovaní odborníci v oblasti práva povinní v duchu procesnej ekonómie prezentovať tvrdenia a dôkazy včas, v lehotách určených zákonom a súdom a vždy vtedy, keď ich objektívne majú k dispozícii. Nerešpektovaním týchto zásad sa tak žalobca či žalovaný vystavujú riziku neúspechu v spore.

29. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca v konaní uniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadne jeho nároku na zaplatenie zostatku ceny nájmu vo výške 680,- eur majúc za to, že Dohodou o skončení nájomného vzťahu zo dňa 18.06.2013 žalovaný uznal svoj záväzok voči žalobcovi zo Zmluvy o prenájme osobného automobilu zo dňa 28.02.2011. Žalovaný podľa súdu v konaní účinne nepoprel obsah predmetnej dohody, v písomnom vyjadrení k žalobe, resp. v odpore voči

platobnému rozkazu nepopieral, že podpis na predmetnej dohode nie je jeho vlastnoručným podpisom. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní, potom ako žalobca na výzvu súdu predložil originál spornej dohody (čo bolo jediným návrhom na vykonanie dokazovania uplatneným žalovaným v podanom odpore, žalobca v písomných vyjadreniach nemal návrhy na vykonanie dokazovania) uviedla, že je možné, že podpis na spornej dohode je žalovaného. Na vyvrátenie tejto skutočnosti na pojednávaní nenavrhol vykonať dôkaz napr. pribratím znalca do konania.

30. Súd konštatuje, že predmetná dohoda o skončení nájomného vzťahu bola predtlačená s tým, že ručne sa dopisoval, do predpripravených „vybodkovaných“ častí dohody údaj o stave tachometra pri odovzdaní (241 986 km), výška zálohy (1.000,- eur), ktorá bola zaplatená do dňa 18.06.2013, dlžná suma (1.680,- eur) a dohoda obsahovala vyhradené miesto na podpis prenajímateľa/žalobcu a dva podpisy nájomcu/žalovaného. Obrana žalovaného spočívala v tvrdení, že dokument, ktorý žalobcovi podpisoval, neobsahoval žiadne rukou dopísané sumy, ktoré by mal byť žalobcovi dlžný. Aký dokument však žalobcovi podpisoval neuviedol, nešpecifikoval, čo malo byť jeho obsahom, ani kedy ho podpisoval. Obsah spornej dohody o skončení nájomného vzťahu pritom podľa súdu zodpovedá zmluvnému vzťahu sporových strán vyplývajúcej zo Zmluvy o prenájme osobného automobilu zo dňa 28.02.2011, ako aj tvrdeniam strán sporu, ktoré v podstatných okolnostiach z hľadiska určenia výšky nároku žalobcu neboli sporné. Súd konštatuje, že z obsahu spornej dohody vyplýva, že zo strany žalovaného mala byť žalobcovi vyplatená záloha vo výške 1.000,- eur. Tomu zodpovedá tvrdenie žalovaného, že žalobcovi uhradil sumu 1.200,- eur s tým, že si už presne nepamätal, či celá suma 1.200,- eur predstavovala úhradu nájmu, resp. či úhradu nájmu predstavovala suma 1.000,- eur a 200,- eur žalobcovi zaplatil za pokazenú prevodovku. Dlžná suma uvedená v spornej dohode bola vo výške 1.680,- eur, ktorá zodpovedala celkovej sume predstavujúcej cenu nájmu motorového vozidla, ktorá cena sa odvíjala nie od dĺžky trvania nájomného vzťahu (k rozporovaniu ktorej dĺžky bola zameraná procesná obrana žalovaného), ale od počtu najazdených kilometrov, t.j. od stavu tachometra prenajatého osobného motorového vozidla pri jeho odovzdaní. Za situácie, keď stav tachometra pri prebratí, ako aj odovzdaní osobného automobilu nebol medzi stranami sporný, dlžná suma uvedená v spornej dohode vo výške 1.680,- eur zodpovedala cene za prenájom predmetného motorového vozidla (stav tachometra pri zapožičaní vozidla/231 865 km - stav tachometra pri odovzdaní vozidla/241 986 km predstavuje 10 121 najazdených km, cena za 1 km bola 0,166 eur čo predstavuje 1.680,086 eur).

31. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nepovažoval obranu žalovaného vzťahujúcu sa k obsahu spornej dohody o skončení nájomného vzťahu za relevantnú pokiaľ ide o ručne dopísané údaje týkajúce sa stavu tachometra, zaplatenej zálohy a výšky dlžnej sumy. Za situácie, keď žalovaný účinne, resp. vôbec nepoprel, že podpis na spornej dohode nie je jeho vlastnoručným podpisom, sa súdu javí ako nanajvýš nepravdepodobné, že by žalovaný predmetnú dohodu podpisoval bez toho, aby neboli vyplnené údaje týkajúce sa stavu tachometra, zaplatenej zálohy a výšky dlžnej sumy, a to dokonca dva krát, pričom z umiestnenia prvého miesta podpisu žalovaného je zrejmé, že tento sa viaže práve k výške dlžnej sumy. Pri predpokladanej minimálnej miere opatrnosti je nepravdepodobné podpísanie dokumentu obsahujúceho nevyplnené miesto umožňujúce doplnenie výšky zaplatenej zálohy a dlžnej sumy bez súčinnosti dlžníka. Právna zástupkyňa na pojednávaní argument o dodatočnom dopisovaní údajov do spornej dohody o skončení nájomného vzťahu odôvodnila aj tým, že žalovaný celú dlžnú sumu za nájom zaplatil ihneď. Tento argument však nezodpovedá skutkovému stavu a tvrdeniu žalovaného, že žalobcovi zaplatil 1.000,- eur, resp. 1.200,- eur (200,- eur pravdepodobne za prevodovku). Tak 1.000,- eur, ako ani 1.200,- eur nezodpovedá celkovej cene nájmu vzhľadom na nesporný stav tachometra predmetného motorového vozidla pri jeho zapožičaní, ako aj odovzdaní. Žalovaný pritom v konaní ani len netvrdil, že by zaplatil nájom vo výške zodpovedajúcej obsahu zmluvného/nájomného vzťahu sporových strán. Pokiaľ ide o ostatné ručne dopísané údaje „10 121 x 0,166“, „270 EUR - PREVODOVKA“ a „ZOSTÁVA DOPLATIŤ 950 EUR + DPH“ tieto neboli z hľadiska výšky nároku žalobcu na zaplatenie zostatku dlžnej ceny nájmu podstatné („10 121 x 0,166“), resp. relevantné („270 EUR - PREVODOVKA“ a „ZOSTÁVA DOPLATIŤ 950 EUR + DPH“), pričom súd ich ani neakceptoval vzhľadom na skutočnosť, že neboli dopisované na v dohode vopred určené miesto (ktoré však sporná dohoda ani neobsahovala tak, ako pri údajoch týkajúcich sa napr. stavu tachometra). V tomto smere vyhodnotil námietku žalovaného ako dôvodnú. Vzhľadom na umiestnenie týchto údajov nie je vylúčené tvrdenie žalovaného, že tieto boli/mohli byť dopisované až po podpise spornej dohody žalovaným.

32. Súd predmetnú dohodu o skončení nájomného vzťahu vyhodnotil/považoval za uznanie dlhu v zmysle § 558 OZ. Súd konštatuje, že uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný

veriteľovi, ktorý možno urobiť až po tom, čo dlh vznikol. Okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony je k jeho platnosti potrebná písomná forma, vyjadrenie prísľubu zaplatiť dlh a uvedenie dôvodu dlhu a jeho výšky. Zákon nevyžaduje, aby sa dlžník v certifikačnom prejave zaviazal k plneniu, ale stačí, že z obsahu písomného prejavu je zrejmé, že si je svojej povinnosti na plnenie vedomý, resp. že je na plnenie dlhu pripravený. Nie je tiež nevyhnutné uviesť výslovne dôvod dlhu priamo v certifikačnom prejave, avšak uznávací prejav musí obsahovať také údaje, z ktorých za prípadnej pomoci výkladu podľa § 35 OZ dôvod dlhu nepochybne vyplýva. Uvedenie dôvodu dlhu znamená označenie, akého dlhu sa uznanie týka, alebo v čom dlh (skutkovo) spočíva. Výška označeného dlhu musí byť vyjadrená tak, aby bola objektívne určiteľná. Nestačí, ak dlžník aj veriteľ vie, o aký dlh a v akej výške ide, ale - vzhľadom k obligatornej písomnej forme úkonu - musia byť tieto údaje uvedené v písomnom prejave vôle, alebo aspoň z neho musí bez pochybností vyplývať.

33. V posudzovanej veci žalovaný svojim podpisom uznal výšku dlžnej sumy po odovzdaní prenajatého motorového vozidla, ktorého odovzdaním a podpísaním predmetnej dohody o skončení nájomného vzťahu tento vzťah zanikol a nájomcovi vznikla povinnosť zaplatiť cenu nájmu. Z obsahu dohody je zrejmé medzi kým bola táto uzatvorená, v akom postavení (prenajímateľ/nájomca) ju zmluvné strany uzavreli, na základe čoho vznikol ich zmluvný vzťah (Zmluvou o prenájme osobného automobilu zo dňa 28.02.2011), aký bol stav tachometra pri odovzdaní motorového vozidla a aká bola dohodnutá cena prenájmu (0,166 eur/km). Celková cena nájmu je pritom objektívne určiteľná, ide o elementárny výpočet, keď sa od stavu tachometra pri zapožičaní vozidla (ktorý je uvedený v nájomnej zmluve) odpočíta stav tachometra pri vrátení vozidla a vynásobí cenou nájmu za 1 km. Výška dlžnej sumy bola pritom v dohode priamo uvedená. Od uvedenej sumy sa nakoniec odpočíta výška nájmomcom poskytnutej zálohy, ktorá bolo rovnako v dohode uvedená. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že Dohoda o skončení nájomného vzťahu obsahuje všetky náležitosti uznania dlhu.

34. Preto súd námietku žalovaného, že nárok žalobcu je premlčaný s poukazom na § 110 OZ, vyhodnotil ako nedôvodnú. K uznaniu dlhu žalovaným došlo dňa 18.06.2013 podpisom Dohody o skončení nájomného vzťahu. Žalovaný podal žalobu na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 28.09.2020, teda v rámci 10 ročnej premlčacej doby.

35. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní navrhla vypočítať manželku žalovaného a syna žalobcu, ktorí mali byť prítomní pri odovzdávaní vozidla a podpisovaní spornej dohody o skončení nájomného vzťahu. Súd tieto návrhy na vykonanie dokazovania zamietol s poukazom na koncentráciu konania, tieto neboli navrhnuté včas. Navyše súd konštatuje, že ich nepovažoval za relevantné vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný vo vzťahu k svojmu podpisu na predmetnej dohode tento účinne nepoprel. Pokiaľ namietal dátum ukončenia zmluvného vzťahu k 18.06.2013, neponúkol súdu také konkrétne/jedinečné skutkové tvrdenia, ktoré by boli spôsobilé prijať iný záver za situácie, že predmetnú dohodu podpísal (že nejde o podpis žalovaného v konaní preukázane nebolo) a dátum ukončenia zmluvného/nájomného vzťahu nebol do dohody dopisovaný ručne, ale bol predtlačný.

36. Súd neakceptoval návrh právnej zástupkyne žalovaného na vykonanie dokazovania výsluchom žalovaného, ktorý by viedol k odročeniu pojednávania a návrh na vykonanie dokazovania jeho výsluchom zamietol konštatujúc, že tento nebol uplatnený včas. Pokiaľ právna zástupkyňa žalovaného argumentovala, že nepredpokladali, že žalobca predloží originál dohody o skončení nájomného vzťahu, tento súd nepovažoval za relevantný. Jediným návrhom na vykonanie dokazovania uvedenom v písomných podaniach strán sporu bolo práve doloženie originálu spornej dohody, ktorého doloženie žiadal žalovaný. Pokiaľ sám žalovaný žiadal, aby žalobca predložil originál dohody o skončení nájomného vzťahu, nemohol, resp. jeho právna zástupkyňa na pojednávaní argumentovať, že nepredpokladala, že žalobca originál doloží, t.j. že v zásade nie je na takúto alternatívu na pojednávaní pripravená. Ak právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že žalovaný sa nedostavil na pojednávanie zo zdravotných dôvodov, nepriaznivý zdravotný stav žalovaného nepreukázala, pričom o odročení pojednávania z uvedených dôvodov nepožiadala.

37. Na základe uvedených skutočností súd považoval nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 680,- eur titulom uzavretej nájomnej zmluvy za dôvodný a v tomto rozsahu žalovanému uložil povinnosť predmetnú sumu žalobcovi zaplatiť. Podľa § 517 ods. 2 OZ súd zaviazal žalovaného aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,0 % ročne zo sumy 680,- eur s poukazom na § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. od 19.06.2013 do zaplatenia. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania odo dňa 19.06.2013,

t.j. odo dňa nasledujúceho po ukončení zmluvného vzťahu (Dohodou zo dňa 18.06.2013), vychádzajúc zo Zmluvy o prenájme osobného automobilu zo dňa 28.02.2011, v zmysle ktorej sa nájomca zaviazal sumu za prenájom motorového vozidla vyplatiť po uplynutí doby dohody o prenájme motorového vozidla.

38. Záverom súd považuje za potrebné uviesť, že v posudzovanej veci mal žalovaný postavenie spotrebiteľa, bol však v konaní právne zastúpený. Aj v spotrebiteľskom spore platí, že dokazovanie sa môže vykonávať len v rozsahu prezentovaných tvrdení a že tieto tvrdenia nie je možné nahradiť odkazom na dôkazy, resp. očakávať nadmernú aktivitu súdu smerujúcu ku korekcii nedostatočných skutkových tvrdení, resp. návrhov na vykonanie dokazovania, či ich neuplatnenia včas. Vychádzajúc predovšetkým z faktu, že žalovanému bola poskytnutá v spore kvalifikovaná procesná ochrana v podobe zastúpenia advokátkou, potom súd vychádzal prísne len z tých tvrdení a návrhov na vykonanie dokazovania, na ktorých žalovaný založil svoju argumentáciu v podanom odpore.

39. Žalobca sa podanou žalobou domáhal aj zaplata sumy 270,- eur ako náhrady za poškodenú prevodovku a sumy 57,- eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Ohľadne tohto uplatneného nároku žalobca neunesol bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno. Odhliadnuc od skutočnosti, že žalobca sa rozporne v žalobe domáhal zaplata sumy 270,- eur titulom škody na prevodovke osobného motorového vozidla Toyota Corolla spôsobenej žalovaným, pričom na pojednávaní uviedol, že ide o prevodovku, ktorá sa poškodila na druhom aute (Octavia), vznik škody, jej rozsah, ako aj skutočnosť, že ku škode došlo zavineným konaním žalovaného, nepreukázal. Pokiaľ na pojednávaní tvrdil, že škoda vznikla na inom motorovom vozidle, nepreukázal ani existenciu zmluvného/nájomného vzťahu sporových strán, predmetom ktorého by malo byť žalobcom uvádzané motorové vozidlo pravdepodobne Škoda Octavia. Rovnako žalobca nepreukázal charakter a výšku nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktorých sa domáhal vo výške 57,- eur. Z uvedeného dôvodu súd v tomto rozsahu žalobu (vo zvyšku) zamietol.

40. Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

41. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

42. Súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 680,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % ročne od 19.06.2013 do zaplata. I keď súd vo výroku rozsudku neurčil žalovanému lehotu, v ktorej je žalovaný povinný súdom uloženú povinnosť splniť, jej dĺžka vyplýva z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, pričom podľa názoru súdu pokiaľ súd nerozhodne o predĺžení paričnej lehoty, platí aj bez jej výslovného uvedenia vo výrokovej časti rozsudku paričná lehota vyplývajúca zo zákona, ktorá je podľa § 232 ods. 3 CSP 3 dni od právoplatnosti rozsudku.

43. Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi sumu 680,-eur spolu s úrokom z omeškania v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

44. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z čiastočného úspechu žalobcu v spore. Tento dosiahol úspech v rozsahu 71,58 %, čomu zodpovedá úspech žalovaného v rozsahu 28,42 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 43,16 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Žilina. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.